

Tijekom školske 2010./11. godine pokušao sam provesti s jednim prvim razredom nešto drugačiji pristup u radu nego obično, nastojeći tako povećati broj dolazaka u knjižnicu, odnosno broj posudbi. Uobičajen pristup da knjižničar čeka učenike u

knjižnici, bez obzira i na različite pokušaje primamljivanja, odnosno

pismenog pozivanja, preko oglasne knjige i različitih obavijesti na panoima, donose skromne rezultate.

Prema mojim iskustvima i podacima koje sam razmijenio s nekoliko različitih srednjih škola, broj posudbi po učeniku godišnje se kreće od 3 do 10 po učeniku, a prosjek je 5 posudbi.

To se odnosi

na sve učenike, jer su svi članovi knjižnice, iako jedan dio njih, otprilike 10 – 15% uopće ne posuđuju ništa iz knjižnice, a poneki od njih navrati prelistati kakav časopis ili zatraži da otvori svoju internet stranicu na Faceu. Manje

posuđuju stariji učenici, što ne mora čuditi ako znamo da dobar dio njih, otprilike svaki četvrti, iz nekih predmeta ne kupi ni udžbenik, a čitanje lektire im je nepotrebno gubljenje vremena. Udžbenike iz hrvatskog za 3. i 4. r. ne pamtim da je netko ostavio na poklon knjižnici, pogotovo otkad nisu besplatni.

Ideja mi je sinula kad sam uvidio da ima učenika koji kasne s vraćanjem jednostavno zato što se ne sjete da im je

knjiga u torbi. Ali, kad me vide, onda se, naravno, sjete i reagiraju vadeći posuđenu knjigu. Treba i m, dakle, biti češće pred očima i podsjećati ih, pokazivati im novitete, ohrabrivati posudbu slobodne lektire koju bi čitali ne samo oni, već i njihovi ukućani.

Izabrao sam jedan prvi razred (1.b), jer oni još

kako-tako

imaju respekta i prema odrasloj osobi koja im nije neposredno u nastavi, već “tamo neki knjižničar”.

Nastavio sam barem jednom tjedno dolaziti k njima i nakon onih nekoliko sati koje pr ovedem sa svim prvim razredima. Podsjećao

sam ih da čitaju, da što prije pročitaju i vrate lektiru, da posude nešto drugo. Svakih nekoliko mjeseci na školskim rang-listama korisnika knjižnice 1.b je bio najbolji.

Naravno da sam im to rekao u

razredu, pohvalio ih da su najuspješniji, da tako nastave i dalje, te

da će vjerojatno među njima biti izabran najbolji korisnik za cijelu školu, što se i obistinilo.

Natjecateljska atmosfera

je djelovala pozitivno i dala rezultate.

Ove ćemo šk. godine za Dan knjižnica proglasiti najboljeg korisnika iz prošlogodišnjeg 1.b i nagraditi ga a pohvalit ću i cijeli

razred.

Kad sam

uspoređio podatke

o posudbi 1.b i

drugih razreda u

školi, uvidio sam

da je razlika više

nego dvostruka:

svaki učenik 1.b

posudio je gotovo
10 knjiga, dok kod
ostalih

to iznosi 4-5 knjiga.

Ako znamo da i za
gimnazije 10
posudbi po
učeniku nije slab
rezultat, a da se
on ponegdje kreće
i oko 6 posudbi,
onda je postignut
rezultat zaista

vrijedan pažnje.

Kako bih se još
malo više približio
učenicima, ove
sam godine
postao njihov
zamjenik

razrednika, što bi
moglo pozitivno
utjecati na njihov
angažman u
aktivnostima koje
provodim u školi,
a i potaknuti ih da
nastave sa

češćim

dolascima u

knjižnicu.

Naravno, za to je

potrebna i prisna

suradnja s

razrednikom.